

IVARS STRAUTIŅŠ

Vai man izplūst pār visām aizām milzīgā okeānā –
griezti un apgriezti šo zemi pilnīgi kājām gaisā!?
Bet, ja es to nevaru? Varbūt nemaz nevajag tik milzīgas pārvērtības?
Varbūt arī nav jābūt kaut kā liela vērtam? Varbūt labāk ir vienkārši būt kādam
vajadzīgam, tad nekādi kalni neprasās būt gāžami.
Es mīlu savus sapņus, visus,- no vissīkākā, kas vēl īsās bikšēlēs bizo pa peļķēm,
līdz pat nerātņajiem un grēcīgajiem. Tie visi pozitīvi uzlādē.
Sapņi nenostāda sapņotāju neveiklā situācijā, nepieviļ un neapvaino.
Visvairāk iepriecina tas, ka par tiem nekad nebūs jāmaksā nodoklis.
Ja sajūties mazliet skumji vai vientuļi, kļūsti vajadzīgs saviem sapņiem!
Tie nenoveco, neapaug ar problēmām...
Aizver ikdienu, uz laiku aizmirsti kur noliki atslēgas
un – lido!